

proli", ki se s svojimi par besedami popačene nemščine vsakemu bahajo, grajščinski oskrbniki, učitelji veter-njaki in enaki nerodni ljudje. Res, tako deželo zaslužil bi delaven narod trdne slovenske korenine. —

Po obedu sem hotel odriniti proti Krškemu; al vdam se prigovarjanju gospoda župnika, ki pravi, da je pot dolga in samotna, brez vse mikavnosti. Tudi sem vedel iz skušnje, da ob nedeljah so pota po vsem svetu polna vinjenih ljudi, ki so potem jako sitni in ne marajo za pametne besede. Iz teh vzrokov in ker mi gospod župnik oblubi, da bom imel jutri priliko peljati se do Krškega, ostanem in popoldne mi naglo preteče pri zanimivih pogovorih, ravno tako večer. Drugo jutro se poslovim od gostoljubne hiše župnikove, sedem na voz in se odpeljem, ter s tem prestopim vnovič svoj program peš-hoje. Al zopet se nisem kesal, kajti na-veličal sem se že večdnevnega potovanja in pot z Rake do Leskovca je res dolgočasna, večidel drži cesta čez nizko grmovje, kjer so večja drevesa izsekana. Ob cesti sem videl le par hiš, pa nekaj prascev na paši, namešanih z umazanimi pastirji — otroci, ki menda tu imajo svoje šole.

(Dalje prihodnjič.)

Mnogovrstne novice.

* *Dva srečna kmeta.* Zadnje dni preteklega leta sta dva kmeta iz Amstetten-a v gornji Avstriji šla na Dunaj, da bi, ker sta denarja potrebovala, svoja dva lóza prodala. Bila sta dva tako imenovana „kredit-loza“. Šla sta zato v štacuno, kjer denar menjajo, loze kupujejo in prodajajo itd., in sicer v menjalnico Breitner-Jioniencevo. Ko jima trgovec pové, kakošno ceno imajo kredit-lozi, sta kmeta zadovoljna z denar-jem, ki ga dobita za prodana loza. Gospodar menjal-nice pa, predno jima izplača denar, dá list zadnjega vzdigovanja lozov pregledati. „Gospod, pustite to“ — reče eden izmed kmetov — „škoda za čas“ — Al kaj je pokazal list? En loz — (serije 710. šte. 30) — je dobil prvi dobiček z 200.000 gold., drugi pa srečko s 1000 gold. Menjalnica je kmetoma brž oskrbela izpla-čanje sreček v gotovem denarji, in že ob enajstih do poldne sta iznenada bogata kmeta s 167.000 gold. go-tovine po železnici se peljala domú. Da je vsa vas po-konci bila, lahko si je misliti. — Dogodba je popolnoma resnična.

* *Grozne kužne bolezni v grlu (difteritis)* še zmirom ni konca, skoro bi rekli, po vseh deželah. Posebno gro-zovita pa je, kakor „Narodni list“ pripoveduje, v Oče-stovu v Dalmaciji; v tej majhni farici, katera ne šteje več ko 700 duš, je pomrlo že čez 200 oseb. „Narodni list“ toži, da nimajo nobenega zdravnika ondi, in da se nihče za bolne ne briga!

* *Bogata nevesta.* 8. dne t. m. je bila v nadško-fijski kapelici na Hradšinu v Pragi poroka grofice Ma-rije Kavnic s princem Egonom Hohenlohe-Waldenburg-Schillingsfürst. Nevesta je hči grofa Albrehta Kavnic. Nevestina oprema (ausstattung) je te dni izpostavljena v veliki dvorani grofovske palače v Praški gosposki ulici in obstoji v sledečem: 30 tucatov srajc, 500 pred-pasnikov, 100 parov rokovic, mizne posode sreberne in porcelanaste za 300 oseb, 200 tucatov velikih in 400 tucatov majhnih servijetov, 50 tucatov velikih prtov itd. Vsa oprema se je v Pragi zgotovila in blago od Pra-ških trgovcev kupilo. Perilo je vredno 24.000 gold. Posebno dragocena je biserna garnitura z dijamanti, ki stane 24.000 gold.

Politične stvari.

Nemško-avstrijsko liberalno novinarstvo

in vzhodno vprašanje.

Žalost prešine človeško srce, ako vidi okrog sebe le sovražne obraze, med katerimi se tu pa tam skriva kako pomilovalno obličje. Prav taka se godi človeku, ki prebira dandanes tako imenovane „liberalne“ novine. Liberalni listi namreč, vkljub temu, da zmirom govoré o človekoljubji, o ljubezni do bližnjega, od obojega niti najmanjše črtice ne pokažejo nasproti tlačenim ju-goslovanskim bratom. Njihov liberalizem je to, da po-višujejo ono ljudstvo, ki je neplodno storilo celi Bal-kanski polotok; njih človekoljubje je to, da se v divjem srdi zaletujejo na nesrečne žrtve Turške krutosti, na-mesti, da bi se obrnili v pravični jezi na ostudne Turke, zatiratelje „svobode in napredka“. Da! čudno se mora zdeti človeku, ko bere turško „Presso“, judovski „Neues Wiener Tagblatt“ in druge take liste ter vidi, da bi v svoji pijanosti radi pritiskali na prsa „mučenike“ Tur-ških Slovanov. Srbi in Črnogorci so jim „popadajoči psi“, ki zaslužijo biti ostro pokorjeni od svojega go-spodarja, nikakor pa ne, da bi se za-nje zanimali za-padni narodi Evropski. Ko so pred malo leti pozdrav-ljali z veseljem osvobodjenje (?) Francosko-nemške Lo-tringije in Alzacije iz Francoskega jarma, njim zdaj niti ne pride na um, da bi svobodo privoščili tudi Ju-goslovonom.

Ko se diplomati, prepričani pravičnih zahtev Jugo-slovanov, trudijo in mučijo, da bi rešili mirnim potom jugoslovansko vprašanje, oni zabavljajo „skopi dami“, Evropski diplomaciji, trdé, da se sama sili pod Ruski vpliv „severnega medveda“, ki bode pokončal sad omike, truda in borbe mnogih stoletij pri zapadnih narodih. Papirno ustavo, s katero je osrečil Midat-paša „otoman-sko“ državo, od katere nihče nič ne pričakuje, hvali-sajo in povzdigujejo v nebó, češ, da enake ustave ne vživa niti Avstrija niti Nemčija, Ruska vlada pa je gol despotizem proti prihodnji svobodi Turški. Cesar pa še pri lahkomiselnih bralcih ne opravijo s tem, mislijo do-seči na drugi poti, namreč da skličejo že stokrat pre-kuhano pošast panslavizma na dan, tako, da lahko-verní nemčurski filistri že vidijo v duhu krive sablje in zaraščene obraze Ruskih kozakov, ki strašno gospo-darijo in v imenu panslavizma vničujejo vse plode Ev-ropske olike, kajti panslavizem jim družega ni, nego gospodstvo Rusko — gospodstvo krutosti. In tako je skoro vse liberalno novinarstvo, počenši od Ljubljan-skega „Tagblatta“ do Dunajske „Presse“. Ako ima kak list morebiti še nekoliko poštenosti, ne upa si tega odkrito povedati, kajti bati se mu je, da se ne zaleti vsa druhal va-nj in ga ne uniči.

Od kod toraj ta žalostna prikazen v Avstriji, ki vendar je mogočna postala vsled bojev s Turci, in more tudi le po istem potu doseči svojo zgodovinsko nalogo?

Vzrokov je mnogo, pa bode naj zadostno, da le po-glavitneja omenim.

Prvi in gotovo poglavitni vzrok je zguba prav-nega čuta. V svoji strasti in zagrizenem sovraštvu do vsega, kar je slovansko, pozabil je liberalizem, da tudi Slovan je človek, da se tudi njemu spodobijo pravice, ki jih vživajo drugi narodi. On skuša razdjati in podkopati vse, kar stoji, zraven pa nima dovolj moči, da bi stvaril kaj družega, kaj novega, kaj boljšega. Nade, ki smo jih gojili Slovani že toliko stoletij, skuša vničiti in nas s tem storiti še bolj nesrečne, v resnici pa so mu bolj pri srcu Turški lozi nego Turška država.